



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologia Scholastica

Mayr, Anton

MDCCXXXII

Art. II. Quid tenendum de SS. Angelis Custodibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-84303](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-84303)

naturæ, non autem pro priori temporis: causa etiam potest operari in primo instanti, in quo existit; sol enim statim producit lucem, & ignis calorem. Ad confirm. Etiam Angeli in primo instanti elicuerint actum naturalem amoris DEI, simul potuerunt elicere actum supernaturalem, sicut iuxta Sanctum Thomam 1. p. q. 62. a. 7. in corp. in Angelis, quando jam sunt in gloria, datur adhuc cognitio, & dilectio DEI naturalis. Affert etiam S. D. q. 16. de malo a. 4. ad 20. creaturam in primo instanti creationis posse mereri. Unde, cum Angeli habuerint in primo instanti actum primum proximum, ad eliciendum actum etiam supernaturalem meritorium, non videtur negandum, quod eum elicuerint.

Dum autem S. D. q. 16. de malo a. 4. ad 14. § 15. videtur negare, Angelos elicuisse in primo instanti actum supernaturalem, forte exponi potest, quod non elicuerint ex motivis, ibi assignatis, scilicet ex consideratione suæ essentiae, ut producat à DEO, vel bonum supernaturale habentis ab eo, ut auctore gratiæ. Suarez. tom. 2. in 1. p. tract. de Angelis l. 5. c. 7. n. 9. ait, S. Doctorem ibi dicta revocasse: & sanè 1. p. q. 63. a. 5. ad 4. sic ait: Et ideo omnes Angeli in gratia creati in primo instanti meruerunt. Unde, quando art. seq. ad 3. Angelicus motus Angeli bonum, in primo instanti elicitum, vocat naturalem, Suarez loc. cit. n. 8. ait, vocari naturalem, sumendo naturale, non prout opponitur supernaturali, sed potius, prout opponitur libero, non quidem simpliciter tali, sed magis tali, quatenus scilicet ille actus est valde consentaneus naturæ, in illis circumstantiis gratiæ illustrantis &c. Hinc idem Suarez loc. cit. n. 2. ait, nostram sententiam absque dubio esse D. Thomæ, idque fuscè probat.

126. Ob. 3. SS. PP. docent, Angelos esse creatos in gratia, sanctitatem illis esse imditam, impensam, infusam: ergo non se disposuerunt ad illam. Confirm. Ad actum charitatis, quo se debuissent Angeli disponere, præsupponitur habitus: sed hic non datur ante gratiam habituales: ergo etiam actus charitatis non potest dari ante gratiam habituales: ergo non potuerunt Angeli antecederent elicere actum charitatis, adeoque neque se disponere ad gratiam, Resp. neg. conseq. Etiam Trident. sess. 6. c. 7. ait, in justificatione accipi infusam charitatem, non tamen vult, id fieri absque dispositione prævia: & S. Paulus, dum ad Ephes. 2. v. 10. ait: Creati in Christo Jesu in operibus bonis: non vult dicere, nos non concurrisse ad opera bona, sed tantum gratiam quoque necessariam fuisse, ut exponit S. August. de gratia § lib. arbitr. c. 8. Ad confirm. dist. antec. ad actum charitatis semper, & necessario præsupponitur habitus. neg. ant. aliquando, conc. antec. & neg. conseq. Sapientissime peccatores eliciunt actum charitatis sine eo habitu, & tunc ejus defectum supplet omnipotentia extrinsecè applicata: quidni semel id factum sit in Angelis?

ARTICULUS II.

Quid tenendum de SS. Angelis Custodibus.

127. DE fide est, Angelos aliquo modo deputari à DEO ad custo-

diam hominum; nam Psal. 90. (qui de quovis homine intelligendus est, & non de Christo, saltem non de hoc solo) dicitur v. 11. Angelis suis mandavit de te, ut custodiant te in omnibus viis tuis. Matth. 18. v. 10. Angeli eorum semper vident faciem Patris: id est, Angeli custodes parvulorum, de quibus ibi Christus loquitur. Plures textus vide apud Suarez de Angelis l. 6. c. 17. Equidem ex natura sua Angeli, utpote longè superiores, non ordinantur ad custodiam hominum: sed destinantur ad hoc officium ex speciali providentia, & dilectione DEI erga homines, volentis succurrere necessitati humanæ infirmitatis, tot dæmonis tentationibus resistere non valentis. Propria etiam Angelorum charitas eos incitat ad nobis succurrendum.

128. Certissimum etiam est, Angelos curam hominum habere, non tantum universalem, sed particularem: certum quoque est, singulis hominibus singulos Angelos attributos esse, id quod Arriaga disp. 22. sec. 8. subs. 1. ait, certissime constare ex consensu fere omnium Patrum, & Theologorum, ac totius Ecclesiæ: Suarez verò l. 6. c. 17. n. 8. ait, hoc tanto Ecclesiæ universalis consensu esse receptum, & in Scriptura, prout à Patribus intelligitur, tam magnum habere fundamentum, ut sine ingenti temeritate, aut fere errore, negari non possit; Christus enim dixit: Angeli eorum semper vident faciem Patris. Matth. 18. v. 10. item Actor. 12. v. 15. dicitur: Angelus ejus est: hoc est S. Petri &c. Idem clarissime testantur SS. PP. Hier. Bernard. Justinus &c. quos exhibet Suarez loc. cit. Adde, quod non sit credibile, duos homines, qui sapientissime ob itinera, vel alias causas, remotissime ab invicem separantur, ab eodem Angelo custodiri.

Quamvis autem Suarez loc. cit. n. 10. videatur, se velle explicare, quod tantum intelligat suum assertum ita, ut unus Angelus in particulari custodiat paucos homines, unum vel alterum, dum ibi tantum ait, esse verosimilius, quod unus Angelus unum hominem solum custodiat: tamen hoc plus quam verosimile esse probant rationes nostræ. Quod autem Calvinus dicat, majus esse beneficium, si omnes Angeli curam cujuslibet hominis habeant, quam, si tantum unus, nil probat; non enim negamus, præter custodem, peculiariter attentum, etiam alios Angelos habere aliquam curam, & omnes S. Michaëlem invocamus: quod autem prorsus omnes simul habeant peculiarem semper curam cujuslibet hominis, est impossibile; cum non possint simul in dilutis locis adesse.

129. Quæres 1. An non idem Angelus, saltem successivè, plures homines custodiat, scilicet post mortem primi clientis alium. Resp. id sensisse Magistrum Sententiarum l. 2. dist. 11. §. 2. § 3. exultimavit enim, pauciores esse Angelos, qui destinati sint ad custodiam hominum, quam futuri sint successivè homines: consequenter eundem Angelum, saltem successu temporis, pluribus attribuendum: sed hoc fundamentum est incertum. Patres etiam non conveniunt. Origenes homil. 11. in c. 18. Numer. ante medium, videtur supponere, quod idem Angelus successivè plures custodiat, dum scribit, quemvis Angelum in judicio universali educturum eos, quibus præfuit, quos adjuvit, quos in-

struxit &c. S. Justinus autem in lib. ult. *question. q. 30* tenet oppositum, dum ait, custodes Angelos semper augeri, hoc est, alios, & alios novos, ad custodiam deputari: quanquam ipsius fundamentum non sit solidum, quod scilicet Angeli, post mortem hominis, custodiant adhuc animam usque ad diem iudicii. Dissentiunt etiam Theologi: Suarez tamen cum Arriaga inclinat in affirmativam: nos relinquimus rem in dubio.

130. Quæres 2. Quando incipiat, aut desinat custodia Angelica. Resp. S. Hieron. in 18. *Matth.* respondet, eam incipere *ab ortu nativitatis*: Eum sequitur S. Thomas 1. p. q. 113. a. 5. in corp. recte asserens, non primum à baptismo homini obtingere custodem; nam alias infideles nunquam eum acciperent. Alii autem putant, Angelum deputari statim ab infusione animæ rationalis. ita S. Anselmus in *elucidario longè post medium*, ubi ait: *Unaquæque etiam anima, dum in corpus mittitur, Angelo committitur.* Et certè tunc homo jam incipit esse viator, atque etiam moraliter distinctus est à matre, in ordine ad salutem, jamque est originali labe infectus, etsi mater sit sancta. Huic sententiæ non videtur omnino oppositus S. Thomas *art. modò cit. ad 3.* quia tantum dicit, probabiliter dici posse, factum in utero, eò quod nondum separatus à matre sit, custodiri ab Angelo matris. Et quia hæc opinio tribuens infanti, adhuc in utero matris, proprium Angelum, providentiam DEI facit liberaliorem, ei Suarez l. 6. c. 17. num. 18. adhaeret.

131. Jam verò custodia Angelica cessat, quando homo est in termino suo ultimo: ad quid enim Angelus damnatum custodiat, aut etiam Beatum? cum ille à DEO, & Angelis sit abjectus: hic autem beatitudine sua defensus. At verò animas purgantes, necdum in ultimo termino constitutas, Angeli adhuc aliquoties solantur, donec eas in paradysum inducant. Quamdiu autem durat via, Angelus clientem nunquam penitus deserit, etiam ob peccata gravissima, sicut demon non desinit tentare etiam eximie sanctos: & sicut Angeli non omnino deserunt infideles, qui nec fidem, nec gratiam habent, ita neque deserunt peccatores, qui habent fidem, licet non habeant gratiam. Quando autem aliqui Patres videntur dicere, quod peccatis fugentur Angeli, sensus est tantum, quod exercitium actuale custodiæ aliquando ob indispositionem peccantium intermittant.

132. Quæres 3. An omnes omnino homines habeant suos Angelos custodes. Resp. affirmative; nam & reprobi, de quibus aliqui dubitare sunt visi, indigent custode contra tentationes demonum, & alia mala. Et quamvis custodia hæc eis non profit, ex eorum culpa, ad beatitudinem, prodest tamen ad minuendas culpas, & consequenter poenas. Sæpe etiam mali hac ratione impediuntur, ne magis noceant bonis. Tandem commendatur sic magis benignitas DEI, quæ, sicut solem facit oriri super iustos, & iniustos, ita etiam utroque per Angelos custodit. Christus Dominus tamen non habuit Angelum custodem; cum enim DEUS esset, suâ scientiâ, & potestate, erat ab omni malo tutissimus: unde illud *psal. 90. cit. num. 127. si ex-*

plicetur de Christo, intelligi debet de custodia non propriè dicta, sed de obsequio, juxta illud *Matth. 4. v. 11. Accesserunt Angeli, & ministrabant ei.* B. Virgo autem, utpote pura creatura, habuit suum custodem, ne scilicet, saltem ab extrinsecis objectis, vel agentibus, læderetur, sicut etiam habuerunt juxta S. Thomam 1. p. q. 113. a. 4. ad 2. Adam, & Eva in statu innocentia.

133. Quæres 4. Quinam Angeli destinantur ad custodiam hominum. Resp. ordinariè esse ex infimo choro, seu ordine, eos, qui hominibus privatis deputantur: at verò probabile est, Pontificibus, Regibus, Episcopis &c., Archangelos assignari. Imò Tostatus vult, personas hæc sublimes habere duos Angelos custodes. Principatus verò dici possunt præsidere communitatibus, & regnis integris. Potestates maxime adhibentur à DEO, quando demonum vis est coercenda: Virtutes, quando facienda miracula. Ex quatuor ordinibus supremis juxta S. Thomam 1. p. q. 112. a. 2. 3. 4. nulli mittuntur ad custodiam hominum. Unde ex S. Doctore, nec Gabriel, nec Raphaël, ut ibidem habetur, fuerunt plus, quam Archangeli: item Seraphim missi ad Isaiam, ejusque labia carbone purgans, non fuit verè talis ex supremo choro, sed hoc nomen ei tantum tributum est in latiori significatione, ut dictum *num. 18.* vel verus Seraphinus alium Angelum suo nomine misit. vide etiam Suarez l. 6. c. 10. § 21.

134. Quæres ultimò, in quonam potissimum Angelica custodia consistat. Resp. ex Suarez l. 6. c. 19. in his. Primò avertunt pericula, amolendo causas liberas, & necessarias, ex quibus malum corporis, aut animæ clientibus imminet. Secundò excitant animam ad faciendum bonum, & vitandum malum, illuminando, & instruendo illam. Tertiò compescunt demones, ne nimium tentent, aut aliter noceant. Quartò offerunt DEO nostras preces, ut habetur *Tobie 12. v. 12. & Apoc. 8. v. 3.* non quod DEO eas tantum exhibeant; cum aliunde per se ei pateant: sed quod adjuncta sua oratione eas reddant efficaciores. Quintò orant pro nobis, etiam, quando nos non oramus: imò quando peccamus, ut impetrent nobis poenitentiam, & veniam, aliæque dona. Sextò castigant, atque corripunt peccantes per motus, infortunia &c., quandoque etiam per mortem, ne malitia mutet intellectum. Poenæ autem istæ solent esse medicinales; nam alia, quæ sunt purè justitiæ vindictivæ, ordinariè saltem infliguntur à Dæmonibus. Dixi ordinariè: nam & hæc poenas aliquando infligunt Angeli boni: sic *Gen. 19.* duo Angeli boni deleverunt Sodomam, & Gomorram, igne & sulphure: & *Act. 12. v. 23.* Angelus Domini occidit Herodem Agrippam, interfectorem S. Jacobi Apostoli. Sæpius tamen videntur demones similes poenas purè vindictivas infligere, qui etiam Angeli sunt, & in Scriptura quoque vocantur Angeli, vel spiritus, sed ordinariè cum aliquo addito, ut discerni possint à bonis: sic *Matth. 25. v. 41. Qui paratus est diabolo, & Angelis ejus.* *Apoc. 12. v. 7. Draco pugnabat, & Angeli ejus.* 1. Reg. 18. v. 10. *Invasit spiritus DEI malus Saul.* Tandem Angeli boni animas purgantes solantur, donec expiatis DEO præsentent.

QUA.